

menhæng er det af Interesse at se, at i et Bankkomitémøde af 27. Maj erklærer Hr. Heide, at det er for Sparekassens Skyld, Fredericia Bank skal opretholdes; og Hr. Damm tilføjer, at Sparekassens Fordring maa garanteres. Her foreligger, naar Bankkomiteen har glemt Fredericia Sparekasse og ene vendt sig til Fredericia Bank, med et mildt Ord: en uforstaaelig Motivforskydning.

Angaaende Garantien Dato: Den først opgivne Dato, 28. Februar, er urigtig; først d. 2. Marts meddeles Fredericia Banks Tilstand til Bankkomiteen, der ikke tog Beslutning; thi man forhandlede med Fredericia og Omegns Bank, der i Forvejen har lidt ved Carlsens Bedragerier, om at overtage Fredericia Bank; disse Forhandlinger strande d. 24. Marts, optages paa ny og strande definitivt i April eller Maj. I Bankkomitémødet d. 22. Maj spørger Hr. Winther om Garantien formelle Berettigelse hvortil Hr. Falbe-Hansen svarer, at kun de Banker, der ere omtalte i Mødet d. 24. Februar, formelt er under Garantien.

I Skrivelse af 2. Juni foreslaas, med Komiteens Billigelse, endnu en Gang, at Fredericia Bank skal sammenslutes med „Banken for Fredericia og Omegn“, der bl. a. skal have et rentefrit Laan paa 800,000 Kr.; denne Skrivelse afsendes efter at man d. 27. Maj i Princippet har vedtaget at garantere Fredericia Bank; i senere Møde meddeler Statsgældsdirektøren, at Fredericia Bank skal behandles som de andre Banker.

3. Nibe—Løgstør.

Aarsagen til Nibe Banks Insolvens fremgaar af den offentliggjorte Dom: Larsens taabelige og strafbare Dispositioner. Uden Løgstørbankens stærke Tro paa Larsen og Redebonhed til at laane efter Løgstør Banks Forhold saare store Beløb kunde Larsens Bedragerier ikke naaet det Omfang. Løgstørbankens Direktion fortjener for sit Forhold den skarpe Kritik.

Medio Februar styrter det sammen, og Larsen henvender sig til Finansminister Lassen — om personligt eller pr. Brev vides ikke; samtidig er Landmandsbanken bleven aviseret, thi den sender den 18. Februar en af sine Afdelingsdirektører, Hr. Block, til Nibe; den 19. erfarer denne pr. Telefon fra Landmandsbanken, at Vilhelm Lassen har givet Ordre til, at Landmandsbanken skal forstrække Nibe Bank med Kontanter, og at Nibe Bank vedblivende skal opretholde sine Betalinger. Nibe Bank har paa dette Tidspunkt Spareindskud til et Beløb af $\frac{1}{2}$ Mill., og yderligere skylder den til Løgstør Bank c. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Vilhelm Lassen har i øvrigt gentagne Gange Konferencer med Block, endog om Detailler. 24. Februar vedtager Bankkomiteen — paa hvis Forslag? —, at Landmandsbanken skal garantere alle Sparere, og at alle andre Kreditorer skulle staa tilbage. 12. Marts erklærer Statsgældsdirektøren i Bankkomiteens Møde, at Garantien ikk blot omfatter egentlige Sparere (o: paa Kontrabog), men ogsaa alle Indskydere, og man diskuterer om, hvorvidt man skal garantere Løgstørs Fordring paa Nibe; først i Maj vedtages den endelige Ordning af Forholdet til Løgstør Bank.

Der har indenfor Komiteen været Tvivl om Garantien Omfang. Det faktiske er, at Landmandsbanken her har handlet efter Vilhelm Lassens Ordre, men derimod er det uvist, hvilket Omfang Garantien skulde have, idet den først den 27. Maj faar den endelige Form. Hvorvidt det er paa Landmandsbankens eller Komiteens Ansvar Garantien er given, fremgaar ikke tydeligt af Bankkomiteens Protokol; men det synes dog, at Rekursen til denne er underforstaaet.

Spørgsmaalet er da 1) om Vilhelm Lassen havde Berettigelse til at give sin Tilladelse, hvilket maa besvares med Nej, 2) om, selv om han ikke havde den Berettigelse, dens Hensigtsmæssighed ikke gør, at man bør give Decharge trods alt. Vi mene ogsaa, det andet Spørgsmaal skal besvares med Nej.